

[Grethe Philip.]

hjemme, være mange problemer med hensyn til opdragelse og beskæftigelse, som de kunne have behov for at drøfte med folk med specielle kundskaber på dette område. Derfor tror jeg, der vil være behov for hjemmevejledere, som enten kommer af sig selv, eller som mødrene kan henvende sig til. I ferietiden ville det være ønskeligt, hvis familien kunne anbringe barnet på en institution. I øvrigt kunne der vel også være behov for kortere anbringelser på andre tider af året til aflastning af familien. Gennem det øgede antal eksternatskoler bliver det også lettere at have børnene hjemme eller i nogle tilfælde, hvor det drejer sig om kostskoler, at have dem hjemme i weekenden.

Læser man betænkningen igennem, kan man i første omgang måske synes, at det drejer sig om vældig mange forskellige foranstaltninger: beskæftigelsesskoler, værksteder, pensionater, skolehjem o. s. v. Men det er jo faktisk kun de samme tilbud, der gives den ikke åndssvage del af befolkningen, så især ud fra synspunktet: at give de åndssvage samme tilbud og søge at integrere dem i befolkningen, må det være rigtigt at have alle disse varierede tilbud.

Blandt de mange planer nævnes også ungdomsskoler til fortsat undervisning og oplæring ikke mindst i industrielt præget arbejde. Jeg håber, denne oplæring også er tiltænkt pigerne, men jeg er bange for, at man bliver hængende i traditionerne, for det siges nemlig udtrykkeligt, at der er tale om oplæring af unge piger i husholdning. Mon det ikke også for nogle af dem var bedre at lære andet end husholdning?

Jeg vil gerne komme tilbage til børnehaven. Selvfølgelig betyder den en aflastning for moderen, men den har vel også den opgave at give barnet mulighed for at tilpasse sig andre børn og ganske særlig at blive beskæftiget på en måde, som fremmer dets motoriske og manuelle anlæg. Jeg vil gerne spørge ministeren, om man er i gang med at oprette børnehaver på de institutioner, hvor der er indlagt børn.

I den centralinstitution, der nu tænkes oprettet til modtagelse, observation og behandling af børn, vil det være ønskeligt at der oprettes børnehavelokaler. Det er den rent byggemæssige side af sagen, men

den må kombineres med normering af stillinger for børnehavelærere. Det synes af og til at være sværere at få igennem end at få selve byggesagen igennem.

Når man i betænkningen læser om, hvad der allerede findes af mindre institutioner, som tænkes udbygget, skulle man synes, at Fyn som område kunne blive særlig velegnet ved, at der her er så mange små afdelinger, og at patienterne kan bevare nær kontakt med deres familie. Fyn har været ét forsorgscenter fra 1959. Det må nu være på tide at få bygget de to centralinstitutioner og givet forsorgscentrets ledelse bedre arbejdsbetingelser.

På det radikale venstres vegne anbefales lovforslaget.

Gunhild Due: Har man blot én gang haft lejlighed til at se, hvad der i dag udrettes og kan udrettes i institutionerne for udviklingshæmmede, også selv om de ydre forhold er alt andet end ideelle, så ved man, at er der nogen, der fortjener at få bedre forhold, så er det netop denne forsorgsgren. Jeg hilser derfor dette lovforslag med stor glæde.

Det er jo ikke alene Fyn, der får bedre forhold for de udviklingshæmmede, når dette center oprettes; der bliver samtidig mulighed for at aflaste bl. a. Brejning lidt, og det er tiltrængt. Med den overbelægning, man har på Brejning i dag, må sengene stå meget tæt i de gamle børneafdelinger, og man har ikke tilstrækkelige muligheder for at dele børnene op i så små grupper, som det var ønskeligt. Det, at man må have meget urolige og dårlige børn sammen med børn, som er lidt mere rolige, giver meget svære arbejdsforhold for de ansatte og ikke de udviklingsmuligheder for børnene, man kunne ønske sig. Det er derfor meget vigtigt, at vi får dette lovforslag ført ud i livet hurtigt.

Jeg har nogle få principielle bemærkninger til betænkningen. Tanken om små skolehjem lyder rigtig, og jeg har hæftet mig ved, at man har nogle tanker om at lave nogle specielle mandag-fredags skolehjem, som skulle give børn med lang vej hjem — man tænker vist særlig på børnene fra de mindre øer — mulighed for at rejse hjem lørdag og søndag. Det lyder tiltalende, men man spekulerer uvilkårligt på, hvad